

# לילם

עלון קבוע סעד

## פרשת במדבר - יום ירושלים



אור וירושלים / יוסף שריג

השקט שוב צונח פֶּאן מִשְׁמֵי הָעָרֵב

כְּדֹאֵת דְּיָה מַעַל הַתְּהוֹמוֹת

וְשָׁמַשׁ אֲדָמָה נוֹשֶׁקֶת לַהֵט חָרֵב

אֶת הַפְּסָגוֹת, הַמְגִדְלִים וְהַחוֹמוֹת

רְאִיתִי עִיר עוֹטֶפֶת אֹר

וְהִיא עוֹלָה בְּשָׁלָל צְבָעֵי הַקִּשְׁתִּים...

### שיעור פרשת-שבוע: יצחק שלומי

י מ י ה ח ו ל		שבת פרשת במדבר	
04:41←04:45	זמן תפילין / טלית	19:13	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:20	מנחה 14:00
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	-	
08:00	שחרית ג' (בביה"ס, ימים א-ה)	06:45	שחרית א'
09:09←09:10	סוף זמן ק"ש	08:30	שחרית ב'
19:25	מנחה משניות וערבית	08:00	שחרית ע"מ
19:37←19:34	שקיעה	17:40	מנחה 13:30
20:10	ערבית	17:15	לימוד הורים וילדים
21:00	ערבית (בשקד ג')	14:00	מנחה (בבית שנון)
		17:30	מנחה ע"מ
		18:00	שיעור-הרב ארי
		20:11	צאת השבת



שבת  
שלום

## פרשת באדבר

### בין אפקד אנושי אפקד אלוהי

פרשת במדבר מספרת על מפקד שערך משה. מדוע המפקד של דויד נחשב כחטא (שמואל ב' פרק כד) ואילו כאן הקב"ה עצמו מצווה על משה לפקוד את העם? הבדל אחד, לפי רש"י, נעוץ במניע. על המפקד בפרשתנו כותב רש"י: "מתוך חיבתו לפניו מונה אותם כל שעה" (רש"י לבמדבר א', א'). כלומר המפקד של משה נבע מתוך חיבתו של ה' לעם ישראל, ואילו מטרת המפקד של דויד הייתה מנהלית: בירור המספר הכולל של העם.

בנוסף לכך בפרשתנו אופי המפקד שונה: "שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם, לבית אבותם, במספר שמות כל זכר לגולגולתם" (במדבר א', ב'). מילת המפתח כאן היא "שמות", החוזרת בתיאור של כל אחד משנים-עשר השבטים: "במספר שמות לגולגולתם". התורה מדגישה שאופן המפקד לא היה רק מספרי, אנונימי, אלא נעשה על-פי שמו ועל-פי שיוכו של כל אדם. המפקד נועד להביע את ייחודו וערכו של כל אדם, את שיוכו השבטי והמשפחתי. כך מפרש יחיאל מושקוביץ בפירוש דעת מקרא:

"הספירה היתה בשמות. במפקד לא רק נקבע המספר הכולל של הנפשות בשבט, אלא כל אדם הוגדר והוצמד למשפחתו, לבית האב שלו ולשבטו. חלק של המפקד לא היה מספר אלא כלל את שמו ושייכותו למשפחתו ולבית אבותיו".

גם המילים שבהן מתאר הכתוב את המפקד מלמדות שמטרתו הייתה להעצים כל אחד ואחד, ולא לבטלו: "שאו את ראש כל עדת בני ישראל". השימוש במילים "שאו" ו"ראש" מצביע על כך שהספירה נועדה לרומם את האדם...

במפקד שבני אדם עורכים, מונים את המספר הסופי בלבד. אדם אינו מסוגל להכיל שמות של ציבור כה רחב. לא כן במפקד שאלוקים מצווה עליו. המספר של עם ישראל משול לכוכבים (בראשית טו, ה), ובאשר לכוכבים נאמר: "מונה מספר לכוכבים, לכולם שמות יקרא" (תהלים קמז ד). אלוקים מסוגל לא רק לספור את הכוכבים אלא גם לקרוא להם בשם. במפקד שכזה האדם לא מבוטל אלא מובלט, יש תשומת לב לכל אחד ואחד, "לכל איש יש שם" (זלדה).

מתוך "להתעורר ליום חדש" מאת הרב יצחק נדן.

קיבוץ סעד אבל על פטירתה

של חברתנו היקרה

יהודית מוסנזון ז"ל

ושולח תנחומים לכל המשפחה.

## חודש סיוון אלה אנכרה...



(תשע"ט)	ב' בסיון – יום פטירתו של נעם אל ז"ל, נכדם של פרלה וניסים דדון, בנם של זהר ואורי אל
(תשע"ז)	ד' בסיון – יום פטירתה של חברתנו אסתר זיוון ז"ל
(תשע"ט)	ט' בסיון - יום פטירתה של חברתנו מרים רוזנמן ז"ל
(תשמ"ו)	י"א סיון – יום פטירתה של פרידה אייזנשטט ז"ל - אמם של לאה גיטמן ואיציק ברזלי
(תשע"ח)	י"א בסיון – יום פטירתו של חברנו אלימלך (אדו) פולק ז"ל
(תשכ"ו)	י"ב בסיון - יום פטירתו של חברנו יעקב גיטמן ז"ל
(תשע"ז)	י"ב בסיון- יום פטירתה של חברתנו רחל סימון ז"ל
(תשמ"ט)	י"ג בסיון - יום פטירתו של בננו רז גולן ז"ל
(תשפ"ב)	י"ג בסיון- יום השנה לפטירתה של חברתנו גאולה אהרוני ז"ל
(תשמ"ט)	י"ג בסיון - יום פטירתה של גיזלה קסט ז"ל אמו של ישראל קסט
(תשט"ו)	י"ד בסיון- יום פטירתו של בננו יעקב אריאל ז"ל
(תשל"א)	כ"ג בסיון- יום פטירתו של חברנו אלי לוי ז"ל
(תשס"ה)	כ"ד בסיון – יום פטירתו של חברנו עזרא שטיינמץ ז"ל
(תשס"ו)	כ"ט בסיון- יום פטירתו של חברנו אברהם (אייבל) כהן ז"ל

## אחר סמיט מספידה את יהודית מוסנלון ז"ל

יהודית, חברה שלי, יקרה ואהובה.

המילים שעולות מול עיני כשאני חושבת עלייך, ושגם חוזרות כאן הרבה הן : טוב. טובה. מילים שמאפיינות אותך כל כך.

פגשתי אותך בפעם הראשונה – בחנות הבגדים "יד שנייה" שאותה הקמת וטפחת במסירות. קפלת כל בגד באהבה, דאגת לכבס, לגהץ, שיהיה נקי ומכובד, סדרת מדפים בסבלנות ובכוונה טובה, העברת בגדים לנצרכים והקפדת שיהיו ראויים ללבישה. שמחת בכל מי הגיע ומצא ב"ד שנייה" את חפצו. וגם אני הגעתי, ממש כאשר עברנו לסעד, עם שקית בגדים למסירה. הגעתי ומצאתי – אותך. מצאתי חברה טובה. מאותו מפגש שכבר בו נקשרה ביננו שיחה קולחת, הלכה והתרחקה לנו חברות מיוחדת במינה. כשהייתי מספרת עלייך לחברות שאינן גרות בסעד, הייתי קוראת לך "יהודית, החברה שלי" – כי כך היית עבורי. ולא משנה שהפרידו ביננו 45 שנים ויכולת באמת להיות סבתא שלי. הייתי מגיעה אלייך ל"יד שנייה" לקפל איתך בגדים, לשמוע ממך ועלייך, לקבל מטובך, להתייעץ איתך ולהינות מעצותייך.

והיית מגיעה לבקר אותי אחר-הצהריים בבית. גם כשעברנו לשכונה היית באה לפחות פעם בשבוע, מתעניינת בשלומי, דואגת ובאה תמיד בידיים מלאות עם משהו לילדים או מאכל טעים ובריא.

כשיעקב ז"ל עבר לבית הסיעודי בבאר שבע זכינו בך גם לסעודות שבת, ונוצרו לנו עם השנים מסורות קטנות של סדר ט"ו בשבט (שהתחלנו לערוך בזכותך), סעודה מפסקת בערב יום כיפור ו"על האש" ביום העצמאות - למרות היותך צמחונית אדוקה...

לצערי בשנים האחרונות, כשהלכת ונחלשת, כבר לא הגעת אלינו אבל הקשר שלנו נשמר. קיבל פנים קצת אחרות. העמיק והיה לי משמעותי במיוחד.

הייתה לך יכולת מופלאה להקשיב. כמה שזה לא מובן מאליו! להקשיב בסבלנות, לשמוע היטב וגם אל בין המילים, לראות אל מעבר ואל תוך הלב, לתת מילה טובה ועצה טובה, לחזק ולברך.

בפרקי אבות שקוראים ממש בשבתות אלו נכתב:

"צאו וראו איזו היא דרך ישרה שידבק בה האדם, רבי אליעזר אומר: עין טובה, רבי יהושוע אומר: חבר טוב, רבי יוסי אומר: שכן טוב, ורבי אלעזר אומר: לב טוב."

רואה אני בך, יהודית, את אותן המעלות: חברה טובה, עם עין טובה ולב רגיש וטוב.

תמיד דנת לכף זכות, ראית את הטוב בכל אחד, הייתה בך אמונה גדולה בה', אהבה גדולה לה' ולתפילות אליו.

ולמרות הקשיים והאובדן שחווית היית מלאת הודיה.

ואני יודעת, משיחות איתך, שלמרות שנראה שזה היה טבעי לך – זו הייתה עבודה שעשית. עבדת על מידותייך וקנית במעשייך את אותה דרך טובה- דרכך.

יש לי הרגשה שלא היה לך נוח עם הדיבורים בשבחך, כי כזו היית – ענווה, בדרכך הצנועה והשקטה, בעדינות ליבך, ועם אלו הענקת והשפעת טוב וחסד סביבך.

מודה לך יהודית על החברות ביננו, לא יודעת במה זכיתי - אבל זכיתי! ומודה לך שבמחיצתך בכל פעם התחזק בי הרצון להיות טובה יותר, כמותך.

נוחי בשלום על משכבך, יהודית היקרה. היי מליצת יושר לכל השבט המפואר והיפהפה שהקמת וגידלת ושמלווה אותך כאן עכשיו, ושלווה אותך במסירות ואהבה (יחד עם ארנה) כל הזמן.

בקשי טוב עלינו ועל כל עם ישראל. ושזכות הטוב שבך תעמוד לך ולכולנו.

### **שנת אהר"ט**

ראש חודש סיוון יהיה ביום ראשון.

המולד יהיה בליל שבת, 8 שעות ו- 950 חלקים.



## טאווה ירושלמית תוצרת סעד

השבוע נתבשרנו כי

### תמי פרידמן בן-לפז



(בתם של הדסה ז"ל וחנן גולן יבדל"א, ואחותה של צפרי שלומי),

תזכה ביום ירושלים בתואר

### "יקירת ירושלים"

"על פעילותה ליצירת מסגרת חיים קיבוצית-עירונית ייחודית, ולעיצוב אופייה, ועל עשייה מתמשכת לצמצום פערים, ליצירת מערך חינוך מקיף ולקליטת עליה בעיר. (על כך) מוענק לה עיטור הכבוד- יקירת ירושלים" (מנימוקי הוועדה).

**ברכות חמות לתמי ולכל המשפחה!**

### "כי אי כל בכור"

השבוע הגיע הבכור של כולנו – לגבורות.

**אורי רוזנמן בן 80.** מי היה מאמין?

אורי, הבן הראשון, הילד הראשון של סעד (אז עלומים) נולד לפני כולנו, על הגבעה באזור ג' בפאתי הרצליה.

יחד עם חברות/חברי סעד והילדים שנולדו אחריו, עבר לסעד של היום מיד אחרי מלחמת העצמאות.

את בית הספר היסודי למד בסעד, תיכון – בפנימיה במקווה ישראל.

כמובן התגייס לצבא, עבר קורס קצינים וכהרגלו הצטיין בכל.

בסיום הצבא שב לסעד ונרתם לעבודה בכל כוחו – כהרגלו.

באביב 1967 גוייס למילואים ויצא בראש המחלקה שלו למלחמה בעזה - במלחמת ששת הימים - פחות מארבעה ק"מ מביתו בסעד.

למרגלות גבעת "עלי מונטר" ספג אורי קליע בראשו ונפצע קשה ביותר.

אבל אורי כמו אורי, נאבק בכל כוחותיו עד שהצליח לעמוד על רגליו.

לימים נשא לאשה את דרורה שהייתה העזר כנגדו! אשת חייל מי ימצא.

יחדיו הביאו לעולם שלוש בנות ובן, לתפארת מדינת ישראל.

למרות הפציעה הקשה, אורי לימד את כולנו שיעור חשוב ביותר לחיים.

בוקר בוקר קם לעבודה, חרף הפציעה והקשיים.

אורי הוא ללא ספק דוגמא ומופת לכולנו!!!

בכור בנינו, מזל-טוב גדול לך, ברכות לרוב.

אנו גאים בך ואוהבים אותך!



## אלופים בדפדופים – פרשת באהר

לפני שנשאל את השאלות נחלק לכל המשתתפים ספרי תנ"ך. השאלות כולן יוצאות מפרשת השבוע ויוצרות חיבורים עם מקומות אחרים בתנ"ך. מה שצריך הוא להקשיב, לדפדף, לענות ולעמוד על הקשר בין שני המקורות. המוצאים משמעות מעניינת לחיבורים מוזמנים לשתף אותי.

1. "ליהודה נחשון בן עמינדב" (במדבר פרק א פסוק ז) – מי היתה אחותו ומי היה גיסו? ראו פרשת וארא (שמות ו, כג).
2. מהו הקשר המשפחתי בין נחשון בן עמינדב לדוד המלך? ראו דברי הימים א פרק ב פסוק י-יב (אפשר גם לעיין בפסוקים האחרונים של מגילת רות)
3. באיזה הקשר נאמר בפרשה (פרק א פסוק ב) "כל זכר לגלגלתם", ובאיזה הקשר נאמר בפרשת בשלח (שמות טז, טז) "עמר לגלגלת מספר נפשותיכם"?
4. מה נעשה בפרשה עם מי שהגיע לגיל (פרק א פסוק ג) "עשרים שנה ומעלה", ומה מחוייב לעשות בפרשת כי-תשא (שמות ל, יד) מי שהגיע לגיל "עשרים שנה ומעלה"?
5. מי הם האנשים בפרשה (פרק א פסוק יז) "אשר נקבו בשמות", ומי הם האנשים בספר דברי הימים א (יב, לב) "אשר נקבו בשמות"?
6. מיהו נשיא שבט גד בפרק א פסוק יד, ומיהו נשיא שבט גד בפרק ב פסוק יד? מה פשר השינוי? ראו דברי הרמב"ן.
7. על מי נאמר בפרשה (פרק א פסוק נא) "והזר הקרב יומת", ועל מי נאמר בפרשה (פרק ג פסוק י) "והזר הקרב יומת"?
8. מה היה תפקידו של אליסף בן דעואל (פרק א פסוק יד), ומה היה תפקידו של אליסף בן לאל (פרק ג פסוק כד)?
9. מהו עשה בן אביחיל (פרק ג פסוק לה) בפרשה, ומהו עשתה בת אביחיל במגילת אסתר (פרק ב, טו)?
10. מי נותן בפרשה (פרק ג פסוק מז) "חמשת שקלים לגלגלת", ומי נותן בפרשת קורח (במדבר יח, טז) "חמשת שקלים בשקל הקדש"?

הרב ארי סט

לסבתא ולסבא יילי ויצנקוויס זיוון

ולכל המשפחה האורחת

ברכות ואיחולים חמים עם הולדת הנכדה-

בת לחית וליאל זיוון

משמחה למחה תתברכו



מזל טוב וברכות חמות

לכלה ולחתן

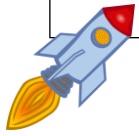
תהילה ואיל וחניש

להורים צידיית ונחום לנדאו

ולכל המשפחה האורחת- אושר ומחנות לכולכם!



## מוסף מיוחד לכבוד מבצע "מגן וחץ" בסעד- אייר תשפ"ג



### נוצר לא פולייט / קובי אברהם

אני לא יודע איך להתחיל את הכתבה ולהצליח כבר במשפט הראשון לספר מה שקורה פה! "פה" - הכוונה אצלנו בבית. מקווה שמי שיקרא את כל הכתבה יקבל תשובה. הנה לכם שעורי בית...

בקשתי באחת הקבוצות בהן אני חבר, שימליצו למי אני יכול לפנות שיוכל לכתוב על ההפגה שנפתה עלינו וקבלתי המלצה לדווח על הנוער שלנו, טיפה מזווית אחרת, וכך נאמר לי: "יש פה קבוצה מהממת של 'צח"י נוער' שעובדת קשה. מקסימים! בעיניי כדאי לתת להם להשמיע קול". מיד הרמתי טלפון לאיתי גינזברג שדיבר איתי בהתלהבות על התפקיד, אבל לקח כרגע פסק זמן לסופ"ש עם המשפחה אחרי שבוע עמוס. קבענו למוצ"ש אבל איתי לא הספיק להגיע לראיון, אז הנה אני מתנצל: איתי, החברים שלך היו שם בשבילך.

את הקבוצה מלווה אריאל סאסי שהוא גם רבש"צ וגם מדריך התיכון, שני התפקידים האלה הספיקו לו כדי לחבר את הנוער לצוות שנקרא "צח"י נוער". יחד עם אפרת שלומי שהייתה אז מרכזת החינוך, הם זיהו את הפוטנציאל של החבריה הטובים. "הרגשתי שהנוער רוצה לתרום ואין לו מסגרת מתאימה" אמר סאסי ואפרת הוסיפה: "הרעיון היה לתת סיוע בכל הנדרש לקהילה בזמן חירום ובו זמנית לספק לנוער תעסוקה, תחושת משמעות, ושייכות שתחזק את הקשר של בני הנוער לקיבוץ ותיתן להם גם חוסן אישי". ואכן מסתבר, יותר משהעגל רוצה לינוק הפרה רוצה להניק. הנוער "עף על המשימה" ומייד התגייס. הצוות הוקם לפני שלוש שנים והחבריה החדשים שנכנסים נחנכים ע"י הוותיקים ומשם ממשיכים הלאה לאזרחות. מעגל קסם כזה בו הזרימה היא חופשית, מי שרוצה מתנדב. כמובן שיש קבוצת וואטסאפ לתקשורת טובה, אז בקשתי מסאסי שיכניס גם אותי לקבוצה.

רגע לפני שהם נפגשים, במוצ"ש האחרון, עוד בטרם נודע על הפסקת האש, סאסי מפרסם הודעה בה הוא צריך עזרה בארגון תמונת מצב של כל תושבי הקיבוץ ולכן נדרש לבצע טלפונים לתיאומים. להודעה הוא מוסיף מספרי שיבוץ ומבקש "להתפקד". ההודעה נכתבה ב 30: 20 ותוך חמש דקות כל המשמרות נסגרו והם צפויים להיות בחמ"ל צח"י עד חצות או עד שהמשימה הושלמה, חדורי מוטיבציה והתלהבות! הלוואי שאותה מוטיבציה הייתה נמשכת גם למבחני הבגרות, כמו המבחן במתמטיקה שהעיק עליהם במהלך המבצע הנוכחי...

ליויתי אותם כמעט שעתיים. תאיר ברביץ ודרור שטרן אספו אותי מהבית עם ה"קלאב-קאר", שם כבר חיכו שיר-הלל שלומי, יהודה קופלד ואיתם קופלד. טווח הגילאים נע בין 15-18.

הם מקבלים סקירת מצב קצרה מסאסי ואת המשימה הנוכחית. מייד מתחילים בטלפונים ובתיאומים. דרור מחייגת לאישה מבוגרת ושואלת אותה "אני רואה שאת לא רשומה, האם את



מעוניינת לצאת להפגה מחוץ לקיבוץ? גם יהודה ואיתם מצטרפים לטלפונים. תאיר ושיר-הלל מרעננים את הרשימות ומוודאים שלא פסחו על אף אחד.

ביקשתי מתאיר ושיר-הלל שיספרו קצת על החוויות ועל העשייה שלהם במסגרת נוער צחי"י. הם מדברים בצניעות ונראה שהמעמד טיפה מביך אותם... קצת "חפרתי" להם שידברו באופן כללי על המשימות שלהם. שיר-הלל סיפר שהם מחלקים את האוכל שהחברים הוותיקים הזמינו מן הקייטרינג לבתיהם, וגם שואלים מה נשמע והאם חסר להם משהו. הם גם נכנסים לפעמים לממ"ד כדי לוודא שהחלון שלהם סגור כנדרש. תאיר מוסיפה "פתחנו חשבון לתרומות לטובת הארוחות לחיילים" והגענו לסכום של 3000 ₪! ארגנו להם "על האש" ושלוש ארוחות ביום, בנוסף לארוחות שהם מקבלים מהצבא". מסתבר שבזמן שאנחנו מדברים בחמ"ל, איתי אבן צור ותבור לזר מכינים להם ארוחת ערב בבית, ולכן לא יכלו להצטרף לשיחה.

אחרי שחוויתי כמה רגעים טובים מכל ה"אקשן" שהיה בחמ"ל, החלטתי שאני הולך לראות מה קורה במטבח הצה"לי בבית משפחת אבן צור, ושוב "צבע אדום" הזכיר לנו את המציאות בה אנו חיים והחזיר אותי בריצה לחמ"ל. הפוגה קצרה ורצתי לדבר עם איתי ותבור. כשהגעתי הם היו בשיא ההכנות, תוך כדי שאלות הם ממשיכים "לתקתק" את הארוחה, מחלקים לפי צוותים ומסבירים לי שוב איך גייסו את הכסף. "תגידו, הצבא לא דואג להם לאכול?" ושניהם עונים: "אנחנו מפנקים אותם באוכל ביתי, מה שהם מקבלים לא ממש עונה על הטעם שלהם". תבור מוסיף: "לפעמים הם מתקשרים ושואלים: מתי אתם מגיעים?" עד כדי כך נוצר חיבור מדהים. הם שואלים אותי "אתה עם אוטו?" עניתי שכן - "אז יופי, תוכל לקחת אותנו לעמדות" הם אפילו לא שואלים אם אני מסכים. יש משימה - צריך לבצע! השעה בדיוק 22:00 ותוך כדי עשייה חווינו כמה וכמה אזעקות "צבע אדום". קבענו שנצא 10 דקות אחרי הפסקת האש המובטחת.

יצאנו לאוטו. לרגע הרגשתי כמו עיתונאי המלחמות איתי אנגל, בעיקר ברגע בו הלכנו מהפשפש של הקיבוץ ועד לעמדה בה החיילים חיכו לאוכל. היו חיבוקים ושמחה משני הצדדים. הם כבר מכירים כמעט שבוע. אמרתי להם שאני כותב על החבריה האלה ועל מה שהם עושים ומיד התחילו החיילים להרעיף עליהם שבחים. ולא רק החיילים, אלא גם המפקדים ששמעו על "רוח סעד" וציינו זאת במכתבים הקצרים ששלחו לסאסי ופורסמו בקבוצה. בקשתי לצלם אותם יחד, כשהחיילים עם הגב למצלמה. מזכרת לנכדים... סיימנו את הסבב והקפצתי אותם לחמ"ל - יש עוד משימות. שם נזף בנו סאסי על שיצאנו תחת אש למבצע חלוקה... ה"וייב" הצבאי נמצא בחמ"ל עד הסוף. אני מנסה לסכם את החוויה הזאת, והשעה כרגע חצי שעה אחרי חצות, תהיתי אם יש עדין מישהו בחמ"ל... כתבתי הודעה בהיסוס קל "אתם עדין בחמ"ל?" בכל זאת לא נעים, השעה מאוחרת, ומיד אני מקבל מענה מתאיר: "כן". כתבתי בחזרה "אלופים!"

מדהים! השעה כה מאוחרת והחברה עסוקים במשימות כל כך ערכיות! ואז התברר לי שבעולם מקביל אליהם משודר כרגע האירוויזיון, אז ניצחון אחד כבר יש לנו, וניצחון שני יגיע אולי בעוד שעה ואם לא - עדין נישאר אנו עם טעם של גאוה מקומית, אולי גם לאומית. לפחות מבחינתי.

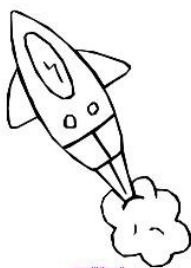
**ניתן לצפות בתמונות של קומי אברהם מן האיכוא בפייסבוק -**

**פ"אריסט או תפוחי אדמה".**

## גיבורים שכמותכם!



צילום פריכות



www.illustration.com

ובאופטימיות שאולי אין לה בסיס  
נאחל חיים של שקט ותרבות נאורה  
חיים של פירות, שמחה ועסיס  
של חוסן, רעות וגבורה.

שיר שחיבר לכבודנו אבי כספי,  
אביה של קמה כספי-יניב.

להישאר מעטים בקיבוץ  
כדי לשמור על בתים ופרה  
הכול לעזוב, לממ"ד לרוץ  
אלה, יקירים, חיים של גבורה.

לארוז התיק  
בזמן שיא, במהרה  
מגורים באחת להתיק  
הם שינוי של גבורה.

להרגיע עצמך והילדים  
בכל צבע אדום וצפירה  
בידיים רועדות ובלבבות חרדים  
זו התנהגות של גבורה.

ולמרות המצב והמרחק  
המשפחה, בכלל הקיבוץ מעורה  
הכל מתגברים, החשש נדחק  
זו חברות גיבורה.

בעת שפל אנוש שמעבר לגבול  
בעת אלימה וכעורה,  
כשבשדות אובד ונמק היבול  
זו התעלות אדירה.

כשהרע על הדלת מידפק  
והחרדה את השלוה ממירה  
ולמרות הכאב מסוגלים להתאפק  
אלה אותות של גבורה.

ואחרי סבב ומשבר  
טילים ומנהרה  
אך גיבורים יגידו: נתגבר  
ויחזרו לשגרה.

### צרות fe עיריט

זה התחיל ביום שלישי בשבוע שעבר עם הבנה שמתחילה הסלמה והקיבוץ מתארגן להתאווורות. כשנשלחה ההודעה על הפגה בניר עציון נרשמתי ועדכנתי את גדי שאנחנו זוג +6, בהמשך הודעתי שאנחנו זוג +3, ולבסוף יצאנו זוג +5...

הייתי בטוחה שאני נוסעת לניר עציון אך שומו שמיים! לא נכללתי ברשימה. הצטערתי ממש והתפללתי שתהיה התאווורות נוספת. כשקיבלתי את "הבשורה" שאנחנו נוסעים לים המלח הצטערתי שוב - הרי רציתי ניר עציון.

הרגשתי שהייתה כאן ממש עבודת המידות, לקבל את מה שיש, להגיד תודה ולהחזיק בראש שהכל מאת ה'.

הגענו למלון בים המלח. היינו 37 משפחות. מבחינת התנאים הפיזיים והיחס של עובדי המלון הכל היה מצוין. ארוחות מפנקות, בריכות, הופעות לילדים, טיולים לנחל בוקק ונחל דוד. בערב, בלובי, נפגשנו מספר נשים לשיח נשים. היה תענוג! גם בשבת "צוות שבת" דאג לתפילות, לעונג שבת ולמעגלי שיח. היה מגבש ומרומם.

אך יותר מכל רציתי לשתף אתכם במפגש שהיה לי ביום השני לשהותנו במלון. הגיעה אמא, עם שלוש בנותיה הבגירות, בשעות בערב המאוחרות ללובי של המלון. והיא מספרת שהם מאשקלון וברחו מאזעקות, "בומים", בית לא ממוגן ו... שלוש הבנות שלה עם צרכים מיוחדים. רק לראות אותן והלב יוצא אליהן.

אותה אמא סיפרה מקירות ליבה ( חשוב להגיד שהיא לא ידעה שאני מ"העוטף" כך שלא ניסתה לעשות עלי מניפולציה רגשית כלשהי), על המצוקה של בנותיה הסובלות כולן מחרדות, ועל כן החליטה לצאת מביתה. לאחר ניסיונות רבים להשיג מלון לה ולבנותיה ללא הועיל, היא מספרת שהפעילה וויז ובקשה מ-ה' שיכוון אותה לאן לנסוע.

האם סיפרה שמכיוון שאין מקום במלון אישרו לה בהנהלת המלון לישון בלובי אבל היא...כבר התארגנה לישון עם הבנות ברכב!!! בתקווה שלמחרת אולי יימצא לה חדר.

הייתי בהלם. הופתעתי ממש.

הרגשתי ש-ה' גלגל את המקרה לפתחי. אמא שכזאת, עם מסירות נפש, שתעשה הכל למען בנותיה, כשהיא והן בחוסר אונים מוחלט.

והדבר השני: חשתי בושה. איך יכולתי להתלונן על מה שקיבלתי בעוד לאחרים אין קורת גג?!

עוד באותו ערב, בחסדי ה', נמצא לה חדר ללון בו.

מספר ימים אחר-כך שמעתי מחברה אחרת שביישוב הסמוך לסעד נמצאות משפחות בכנרת, שצריכות להתארגן בכל בעצמן ולבדן.

לאחרונה הייתי במשרד הפנים וראיתי על כל דלפק מופיע שלט עם הכיתוב: "כאן לא מקטרים! פה יש הודיה והכרת תודה על מה שיש."

זו עבודת מידות תמידיה לראות בעין טובה כל מה שיש. בשיגרה, ואולי לא פחות מכך, בעיתות חירום. פתאום קלטתי שגם אם אנחנו תחת קאסמים זה לא מתיר לי להרגיש שמגיע לנו.

לאור החוויה שחוויתי, עלתה בי מחשבה להציע אפשרות שכל משפחה שיוצאת להתאווררות משלמת סכום כסף מסוים (כמו למשל 50 ש"ח לאדם) ומהכסף שיצטבר נוכל לסייע למשפחות שנמצאות באזורנו בזמן חירום. ואם ישנם ביטולים מצד אנשים ברגע האחרון - יש מקום לחייב בסכום סמלי על ההשתתפות בהוצאות.

דבר נוסף, אני חושבת שהתאווררות באולפנה/כפר נוער /מדרשה יכולה לתת מענה טוב, ואולי זה יאפשר לחסוך מעט מן העלויות, כך שעוד תושבים מהאזור יוכלו לצאת להתאווררות.

במהלך המבצע חוויתי תחושה שכל המחיצות הוסרו בינינו, והיה כאן דיבוק חברים של ממש. מאחלת לכולנו שנמשיך לחוות זאת גם בימי השיגרה.

זהו. עד כאן. מקווה שאצליח להחזיק מעמד עד הסבב הבא (בע"ה שלא יהיה) ולא לקטר...

בהזדמנות זאת אנחנו רוצים להודות לכל הצוותים המארגנים שהתגייסו למען כולנו, כדי שנצא להתאווררות ולצבירת כוחות. תודה רבה לכולכם.

והדברים שנכתבו כאן יהיו לזכרה של יהודית מוסנזון היקרה ז"ל, שתמיד ראתה הכל בעין טובה והייתה מודה לה' על מה שיש.

לפני עולמך



## לפני עולמך!

כמו בכל שנה אנו, נוער סעד, מובילים קייטנה בקיץ לילדים עם צרכים מיוחדים, בה אנו זוכים להעניק לילדים ולמשפחותיהם הפוגה משמעותית וימים של כף.

השבוע הפצנו בקהילנט קישור לגיוס המונים בו יש אפשרות לתרום לקייטנה ולאפשר לה להתקיים בכבוד. כדי שנוכל להוציא את הקייטנה לפועל נדרש מאיתנו לגייס סכום גדול ונשמח מאוד אם תוכלו לפתוח את ליבכם ולהושיט יד לטובת המיזם החשוב הזה בכל תרומה שהיא.

מי שמעוניין לתרום דרך התקציב או בכל אפשרות אחרת מוזמן לפנות אלינו בשמחה.

שנזכה להיות תמיד בצד הנותן ולהפיץ טוב.

שבת שלום ותודות גדולות על הזכות-לפרטים ושאלות: מיה אייל-

0506486144



נאצר סעד

## **הכל ציני האתגורן**

במבצע הנוכחי התפצלנו למספר מקומות אירוח, וקבוצה של משפחות "זכתה" לדגום ארבעה מלונות בחמישה ימים...

ההורים יצאו שחוטטים ומותשים מחוסר הוודאות, לפרוק, לארוז, לנסוע, Check in, Check out ועוד, אבל כששאלנו את הילדים על החוויה שלהם - קיבלנו זוית ראה אחרת (-): אז קבלו טעימה מ"מבקרי המלונות" הצעירים של מבצע "מגן וחץ" (דירוג המלונות - על פי מבקרי המלונות הצעירים):

### **"ניר עציון" - 4.5 כוכבים**

ארוחת בוקר טעימה (עידו ודניאל לוי ועידו סימון)  
 הלובי היה ממש מוצלח והיה הרבה מקום לשחק (נועה בוב)  
 מיקום מעולה - קרוב לים (לוטס לוי)  
 אחלה אוכל, מיטות ממש נוחות ואוכל כמו בקיבוץ... (אורי לוי)  
 יש הרבה חברים, דשא ומופע מגניב (יהב לוי)  
 מלון ממש יפה, זה יותר חוויתי שזה בתוך קיבוץ ואירחו אותנו ממש טוב (לוטס לוי)  
 יש הרבה פעילויות לילדים כמו קוסם, הקרנה של האירוויזיון וסרט בלילה (מתן סימון)  
 נוף ממש יפה ואפשר אפילו לראות את הים (הראל סימון, רועי אורלוב, לוטס ודניאל לוי)  
 מעליות שממש כיף לשחק בהן (רוב הילדים)  
 יש פינת חי עם מלא חיות (דניאל לוי רוני סימון)  
 קרוב למלון יש ריח מסריח של פרות (עידו סימון).

### **הדסה "עין כרם" (מלון יולדות) - 2.5 כוכבים**

המלון הכי טוב (עם קניון!). יש להם את השוקו הכי טעים והחדר הכי נוח (רנן היימן)  
 לא מומלץ בכלל כי זה בתוך בית חולים. כל הזמן צריך להיות בשקט, אין איפה לשחק והחדרים צפופים (איתי אלון ונועם ניר, הראל סימון)  
 מלון עם ארוחת הערב הכי טובה, פשוטה וממש מגוונת. גם המיטות הכי נוחות שיש (אורי ונועם לוי)

ארוחת בוקר לא טובה (רועי אורלוב)  
 סביר, אבל הטלוויזיה רק ברוסית (יהב לוי)  
 היה מוזר להיות בחדר במלון עם מלא כפתורי "חירום" וקריאה לאחיות (יונתן לוי)  
 האירוח כולל כרית הנקה בחדר... (נועה ותמר בוברובסקי)  
 אין שם ים ואין שם בריכה (עידו סימון).

### **"רויאל ים המלח" - 3 כוכבים**

ארוחת הבוקר הכי שווה (הראל ומתן סימון)  
 הבריכה הכי כיפית, אבל השירות שם לא מוצלח והחדרים ממש לא נקיים (רנן היימן)  
 הבריכה ממש כיפית וגם ים המלח (יהב, אורי ונועם לוי)



## פינת הטריוויה / יאיר פלמי ופרקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשות "במדבר", תשובות במהופך בעלון בעמוד 5



1. באיזו שנה הוחזר חצי האי סיני למצרים, בעקבות הסכם השלום?
  2. לפי יאיר רוזנבלום, מי הזמין ממנו את הלחן לשיר "ליל חניה" של אלתרמן, אך ויתר עליו?
  3. מי מחזיק בשיא הניצחונות בקריירה בענף "פורמולה 1"?
  4. איזה ספר סובב סביב התרחשות דמיונית בה המספר נוחת נחיתת אונס במדבר סהרה, עקב תקלה מכנית במטוסו?
  5. על אדמתה של איזו מדינה נרצח קהת שור?
  6. איזה ח"כ מכהן ששירת בסיירת מטכ"ל וחיל האוויר מתגורר במושב בית גמליאל?
  7. מי היתה המדינה שבה נלחם גדעון בן יואש, השופט החמישי?
  8. באיזה מילים נפתח הפזמון של השיר "אחרי עשרים שנה" של שמוליק קראוס?
  9. במה עוסק ארגון "משפחה אחת"?
  10. מינוס 273.15 מעלות צלזיוס הוא האפס המוחלט, איך נקרא סולם המדידה המתחיל מנקודה זו?
- עאלת פונוס: אינה אלאנט היסטורי מוצב בסמוך למסעריה, וסופף לכבוד חגיגות הסד לקיבוץ?**


3"סד

# אל בית סעס

## מוצאנים בשמחה לטקס שבועות האסורת

<p>17:30 התכנסות</p> <p>18:00 תחילת הטקס</p>	<p>ברחבת</p> <p>הגד"ש</p>	<p>ביום שלישי</p> <p>ג' סיוון, 23.5</p>
--	---------------------------	---



**בתכנית:**

- תערוכת כלים חקלאיים
- הטקס האסורתי
- תחרות עושות שבינה
- פעילויות יצירה תוצרת הקיבוץ
- בואו לבושים לבן, עם מחצלות ונשנושים

בואו בהמוניכם,

חינוך חברתי סעד

♀ □ ♂ חול'ים כסצ'ז תשפ"ד ♀ □

שנת תשפ"ד דופקת בדלת וההחלטות על אפשרויות החוגים והסבסודים מתקבלות ממש בימים אלו... על מנת לנסות ולענות על מירב הצרכים והרצונות של קהילתנו, נשמח לשיתוף פעולה של כולם.

\* כחלק מהפקת לקחים משנה שעברה, השנה נתמקד בניסיון לפתוח חוגים עם ביקוש מינימלי של 10 משתתפים.

\* נשמח שכל מי שמעוניין בחוג מסוים יעדכן אותנו / יירשם בקובץ המצורף **עד יום שלישי הבא**,  
**23.5.**

\* הרישום **אינו** מחייב ואינו כולל ימים, שעות ומחיר, אלא עוזר לנו לייצר תמונה מדויקת יותר של הצרכים מול המועצה.

\* חוגים עם רישום נמוך ירדו מהרשימה לטובת הגדלת הרישום בחוגים דומים.

\* מוזמנים לפנות אלינו עם רעיונות נוספים, הארות והערות.

תודה על שיתוף הפעולה,

יעל, חגית, רות ואסנת

<https://docs.google.com/spreadsheets/d/1-CsXkOCHW98gsJ7w242fxGGbEKLWZcHJErkoqXDM4XQ/edit>

**מאת החול'ים:**

שם החוג + גילאים	שם החוג + גילאים	שם החוג + גילאים
מחול אירובי נערות	אילוף כלבים א-ו	ליטוף חיות- הגיל הרך
כדורשת נשים	אופניים ד-ו	תנועה- הגיל הרך
כדורשת ילדות	ג'אז גן / א-ג / ד-ו	מוסיקה- הגיל הרך
פילאטיס נשים	גיוגייסטו / ג'ודו :	כדורסל בנים :
	גן-ג / ד-ו	א-ב / ג-ד / ה-ו / ז-ח
ריקודי עם נערות ונשים	פיסול ואומנות :	כדורסל בנות :
	א-ג / ד-ו / ז-ט	א-ב / ג-ד / ה-ו / ז-ח
לנדוד בטבע ד-ו	קרמיקה א-ט	טניס :
	א-ג / ד-ו / ז-ט	א-ג / ד-ו / ז-ט
חברת זמר 21 ומעלה	שחמט :	כדורגל :
	ג-ו / ז-ומעלה	גן-ג / ד-ו / ז-ט
כוכבי הנינג'יה- גנים	מבוכים ודרקונים :	ריצה ג-ו
	צעירים/ בוגרים	
התעמלות בנות :		
		א-ג / ד-ו



# משתנה לע אגרות בקהילה

1190 סא

קהילה יקרה,

השבוע חזרנו לשגרה. ביום ראשון, לאחר ההכרזה על הפסקת אש ולילה שקט, החלו משפחות וחברים לחזור הביתה, אל חברי הקהילה שנשארו בקיבוץ ואט-אט חזרנו לשמוע את קולות הילדים הצוחלים ולפגוש זה את זה בשבילים.

פרשת "במדבר" מדגישה איך מארגנים מחנה כדי לצאת למסע והיא מתחילה במפקד של בני ישראל ובעשיית סדר לפני היציאה, סדר שמאפשר לאחר מכן את ההתמודדות עם הלא נודע, עם ה"אנטי-סדר". הרב זקס מסביר את הביטוי "שאו את הראש" המציין מפקד, כי בכונתו של ה' להראות שכל אחד נחשב, גם כאשר סופרים את הרבים כל אחד נחשב. לכל אחד יש כישרון הייחודי לו, תרומה שהוא יכול לתרום. "לשאת את ראשו של מישהו פירושו לחון אותו, להכיר בו. זוהי מחווה של אהבה". (שיג ושיח, הרב יונתן זקס)

תחילתו של מבצע "מגן וחץ" דרש מאיתנו לרענן שוב את מסד הנתונים שלנו, לספור כל אדם, אישה, ילד וילדה, כל משפחה, כל חבר וחברת קהילה, לדעת כל אחד ואחת היכן הם שוהים ומה שלומם. בתוך מאות השמות, ראינו את אנשי הקהילה שלנו, את הכוחות הפועלים למען הקהילה כולה ואת חוזקה וחוסנה של קהילת סעד.

זוהי הפעם הראשונה שאני נמצאת בסעד בסבב לחימה. לא קל הדבר. יחד עם אנשי ונשות צה"ל המופלאים בהובלתו של נחום, פעלנו למען בית סעד כולו. מי שנשאר בקיבוץ, זכה לביקורים וטלפונים לבידור מצב הרוח, נעשו פעילויות עם הוותיקים בסעד, הרצאות, התעמלות ומפגשים בבתי חברים, קידוש משותף ותפילות בין "צבע אדום" ופיצוצים. רבים יצאו מהקיבוץ להפגה, חלקם בצורה עצמאית ומעל 450 חברי קהילה יצאו להפגה מאורגנת ברחבי הארץ. חלקם עברו מסע מטלטל ולא פשוט, ובעזרת כוחה של הקהילה הצליחו לצלוח מעבר בין ארבעה מקומות בחמישה ימים. בתוך ההתארגנויות להפגה הוקמו צוותים מארגנים שדאגו לרווחתם של האחרים בתוך האי ודאות המתמשכת, ואחרים שיזמו פעילויות והתארגנות של שבת.

היציאה מסעד והשהות במלונות אינה פשוטה ודורשת התארגנות מהירה תוך רצון לייצר מענים מיטביים לכולם. זו איננה יציאה לנופש או לחופשה, תוכנית "משב רוח" שהופעלה על ידי המדינה ביום שלישי בבוקר, מאפשרת לצאת להפגה בבתי הארחה ברחבי הארץ, היא מאפשרת, למי שבחר, לא לשהות בבית בזמן הלחימה. חשוב להבין זאת: החמ"ל וכל העוסקים בדבר אינם מסדרים חדרים במלון, אלא מוצאים פתרונות לשהייה מחוץ לבית. רובה הגדול של הקהילה מוקיר תודה על היציאה וההתארגנות במהלכה. לצערי, יש כאלה שתופסים את היציאה כנופש בו כל רצונותיהם ובקשותיהם צריכים להתממש. היינו עדים למסי' אירועים בו ספגו אלה העוסקים במלאכת העשייה למען האחר, תלונות והאשמות קשות, תוך כדי שהם פועלים מרגע היציאה מהבית למען הקהילה (לעיתים לפני הדאגה למשפחה הגרעינית עצמה). זהו דבר פסול שאל לו

להיות בקהילתנו ועלינו להוקיעו מתוכנו. אני רוצה להודות לכל מי שלקח חלק בארגון היציאה להפגה ובמיוחד לראשי הצוותים במוקדים השונים.

חשוב לזכור את מי שנשאר בקיבוץ והמשיך לדאוג הן לקהילה והן למשק. עשרות של חברי קהילה, פעלו בחמשת ימי המבצע, דאגו להמשך תפקודו של המשק, לאנשים שנשארו בבית ולנעשה ברחבי הקיבוץ תוך נפילת רסיסי כיפת ברזל, הפסקות חשמל ולחימה. תודה גדולה לכל אחד ואחת מכם!

תודה גדולה ומיוחדת לכל אנשי ונשות צח"י ולנוער צח"י על העשייה הבלתי מתפשרת בזמן המבצע ובעיתות שיגרה.

מי ייתן ויבואו אלינו ימים רבים של שקט ושיגרה.

בתוך השיגרה ענייני היום-יום חזרו להעסיק אותנו וגם הזבובים שנמצאים בכל מקום ומקום. יואל עברון, שאחראי על נושא התברואה החל לפעול על מנת לצמצם את התופעה. בימים אלה נתלות ומופעלות מלכודות זבובים ברחבי הקיבוץ ונעשות פעולות של ריסוס במוקדים שונים.

המכרז לריכוז ועדת תרבות הסתיים וטרם נמצא מי שיוביל את תרבות סעד. בימים אלה מתגבשת ועדת תרבות ומיכל ממשיכה עדיין לאחוז בחוטי התרבות אך בקרוב היא תסיים את תפקידה. אי המצאותו של מי שיוביל את התרבות בסעד ישפיע באופן מיידי על פעילות התרבות שלנו. אני קוראת אליכם שוב, בואו לקחת חלק באחד המוקדים הבונים ומחזקים את הקהילה שלנו. תרבות סעד לאורך שנים היוותה את הגורם המאחד ואת מקור הגאווה שלנו. קדימה חברות וחברים! יש לנו ועדה נהדרת שנבנית, שמחפשת את מי שיוביל ביחד איתה את חיי התרבות של הקהילה שלנו.

הקול קורא למשקיפים להנהלות השונות הוארך בשבוע, ואני קוראת מכאן לכל חברי וחברות האגודה הקהילתית ולחברים שבתהליכי קליטה: בואו להיות מעורבים בפיתוח וקידום איכות החיים של כלל תושבי סעד, בפיתוח וקידום העסקים הקיימים והחדשים בסעד, בואו לצמוח בתוך ההנהלות שלנו.

ביום ראשון תתקיים האסיפה לבחירת יו"ר קיבוץ סעד. הבחירה מורכבת, הרוחות סוערות והשיח בשבילים מודאג ולעיתים ניזון מחלקי מידע. אני מזמינה כל אחד ואחת להגיע לאסיפה **בלב פתוח** ו**נפש חפצה**, להקשיב לדבריהם של חברי וועדת האיתור והמזכירות, לפגוש את דב ליטבינוף, לשאול את כל השאלות ולאחר מכן להצביע - כל אחד על פי צו מצפוננו.

שתהיה שבת שקטה-